

Ey Hüsn Ü Cemal Sen Aleme Darb I Meselsin

– Yazan Adam · 20 Kasım 2010

Ne zaman boynumu hüznle büksem ve aşk ile sakinliğe meyletsem
Ruhumun temasında yitik yıllarımla bedelleşsem ahı figan etsem
Gönlümün sahibine iltica ederek, secdenin inhisarında aşkla inlesem
O an ve müddeti zaman korkularımdan arileştirsem süruruna ersem

Ne kadar horlanmışlık varsa, telakkilere kurban edilen nesiller burda
Hayli zamandır hak ve hukuk gasbediliyor, vicdan çığneniyor korda
Makam ve mevkiler için, ruhun esareti başlıyor bu nasıl bir sevdaysa
Han orada hancılar kayıplarda nefsin kepezelikleri bu sıralar ortalıkta

Neden kaygılarım, dinmeyen sızılarım gönlümün hazan kuyularında
Kalbim hicranı zihnimin afakı hangi raddelerin telin edilen nazarında
Dilim lal olmanın sudurunda ve gözyaşların bizarlığın o kuraklığında
Her ne kadar bu umudum sabrın direnişlerinde defaten ayılıp ağlasada

Ey nefesin sahibi, himmet ve hamiyetin yegane adresi bize derman ver
Ruhumun bizarlık çeken halinden, kalbimin inşiraha olan hasretinden
Edebe muhtaçlığım, akli evlilikte arsızlığım nacar burakıyor, ne diler
Mazim ve atim, aşkın nidasından bihaber ihsanı hergün kimden bakler

Mecnunun çaresizliğini ve Leylanın mukaşefetül kulup halini göster
Derdin amansızlığında çilenin ruhumu hazanlaştırdığında umut ver
Aşkın ve sevdanın uryan bırakan nazarından bu nefsimi şahit göster
Ölümün o lahzasında, vicdanın inhisarında kalbime bir istikamet ver

Mustafa CİLASUN